

Modern Fizika Gépészmérnököknek

Fizika M1

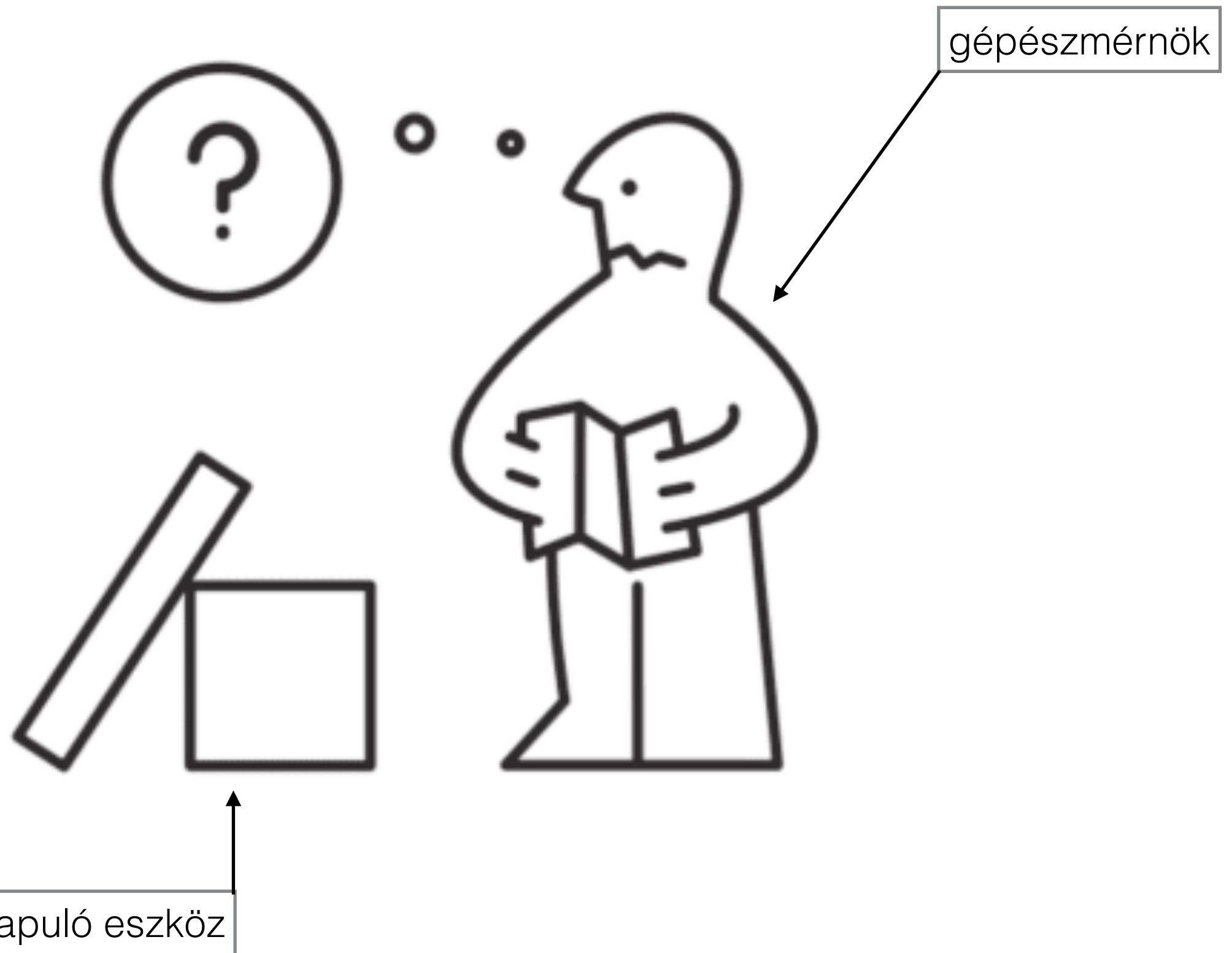
http://physics.bme.hu/BMETE15MX27_kov

2019. őszi félév

2. előadás
2019. szeptember 17.

Modern Fizika Gépészmérnököknek

Fizika M1

Menetrend

1. előadás (sep 10)
2. előadás (sep 17)
3. előadás (sep 24)
4. előadás (okt 01)
5. előadás (okt 08)
6. előadás (okt 15)
7. előadás (okt 22) - 1. zh
8. előadás (okt 29)
9. előadás (nov 05)
- nov 12 - nincs előadás
10. előadás (nov 19)
11. előadás (nov 26)
12. előadás (dec 03)
13. előadás (dec 10) - 2. zh

Elektronok
kvantummechanikája
atomokban,
kristályokban

Alkalmazások
Miről hallanál szívesen?
palyi@mail.bme.hu

Hallgatói kérdés

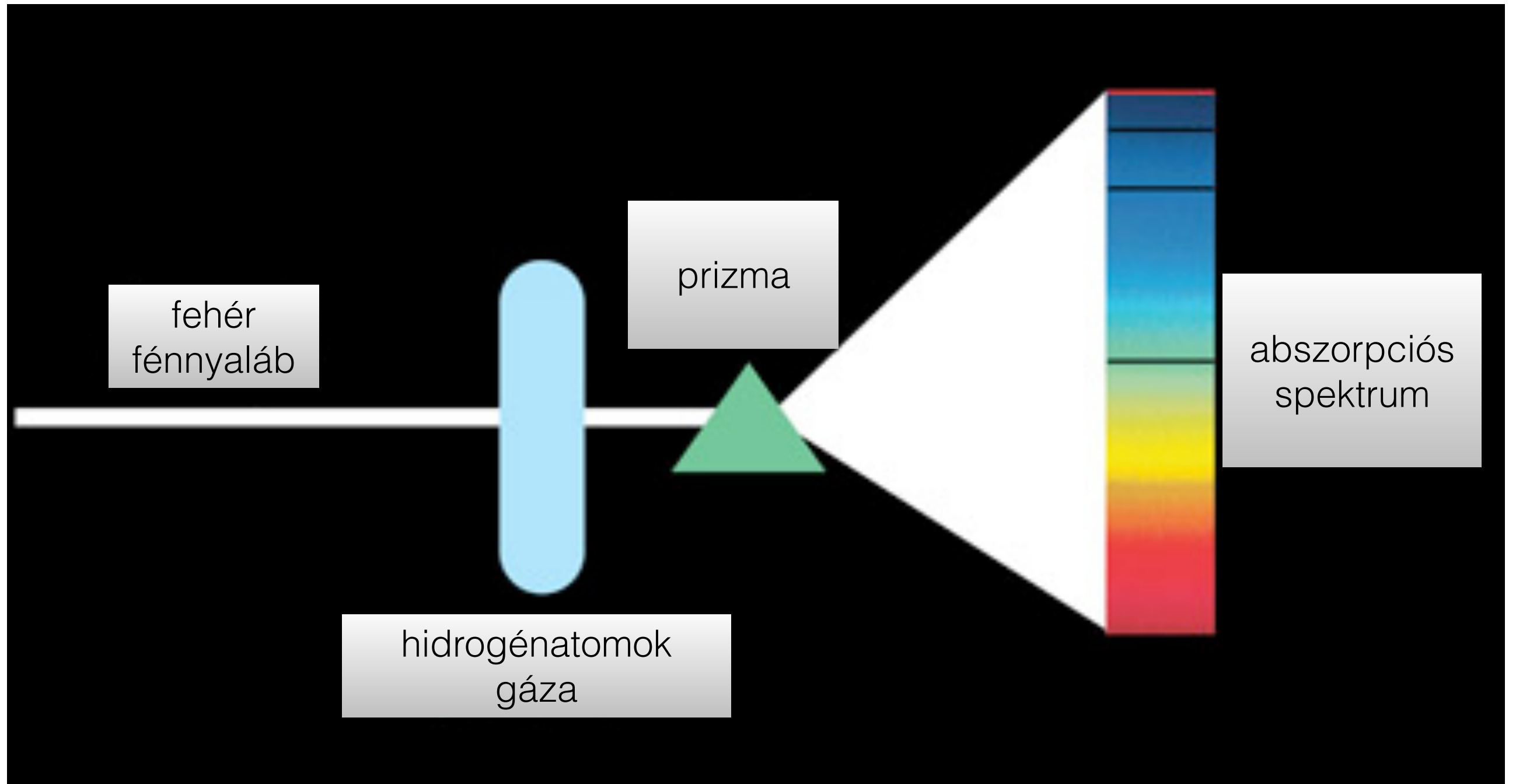
$$\int_{-\infty}^{\infty} dx f(x)$$

ugyanaz, mint

$$\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx$$

(I) Elektronok atomokban

Ism.: Atomok abszorpciós színekepe vonalas szerkezetet mutat

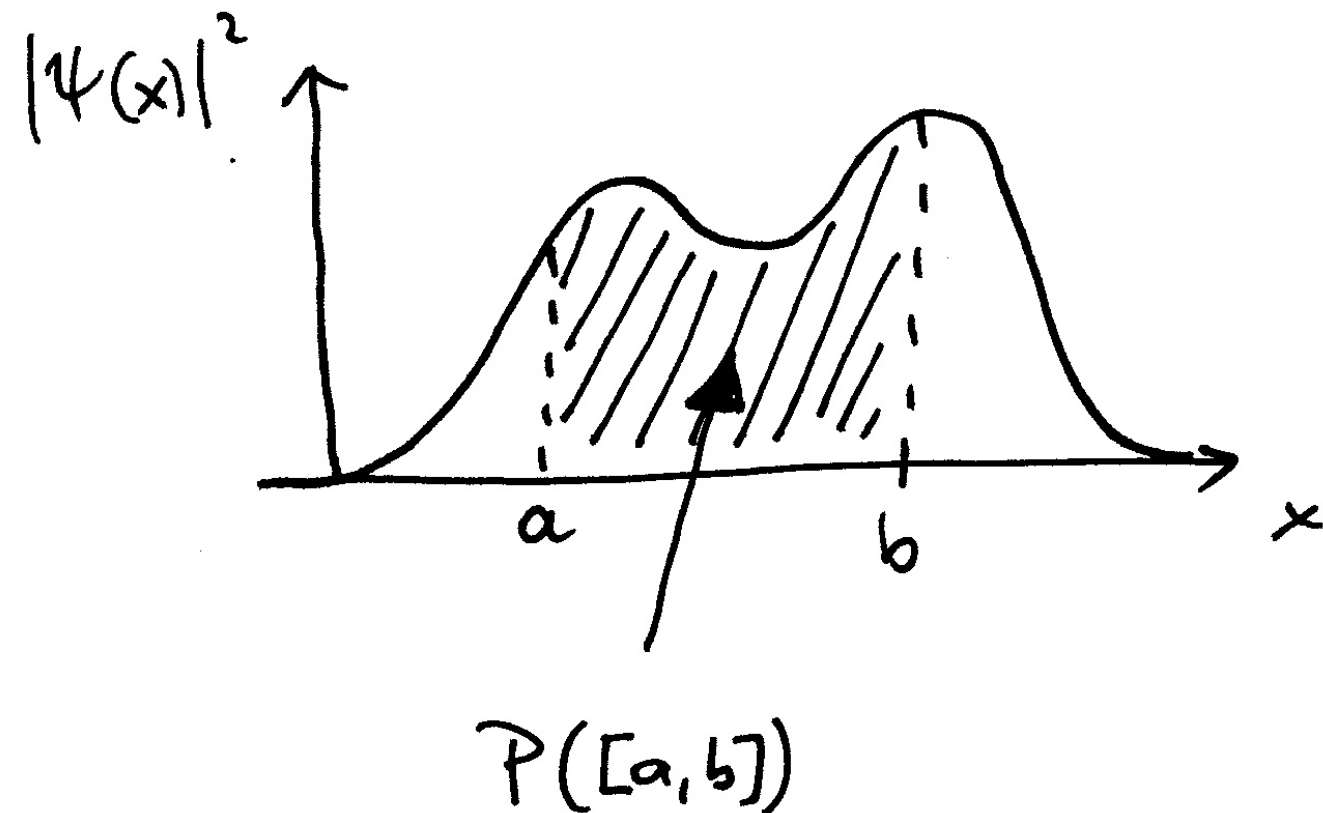
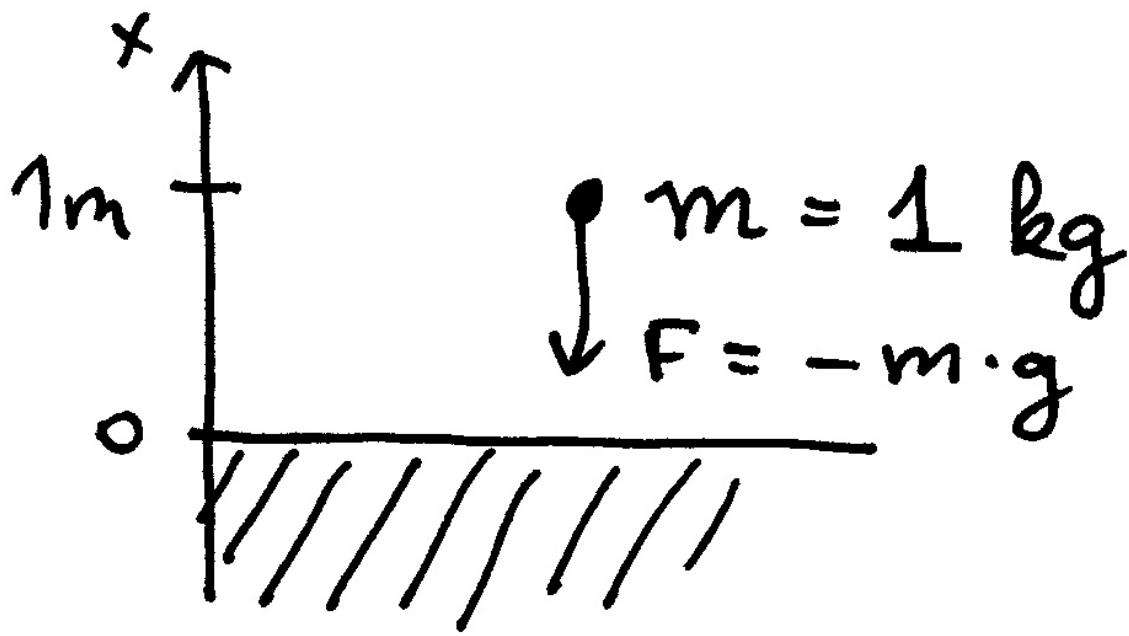
Miért jelennek meg ezek a vonalak?
A klasszikus fizika nem ad magyarázatot. A kvantumelmélet ad.

Klasszikus vs. Kvantummechanika: állapotjelzők, fizikai mennyiségek, mozgásegyenlet

Klasszikus mechanika: *determinisztikus jóslat.*

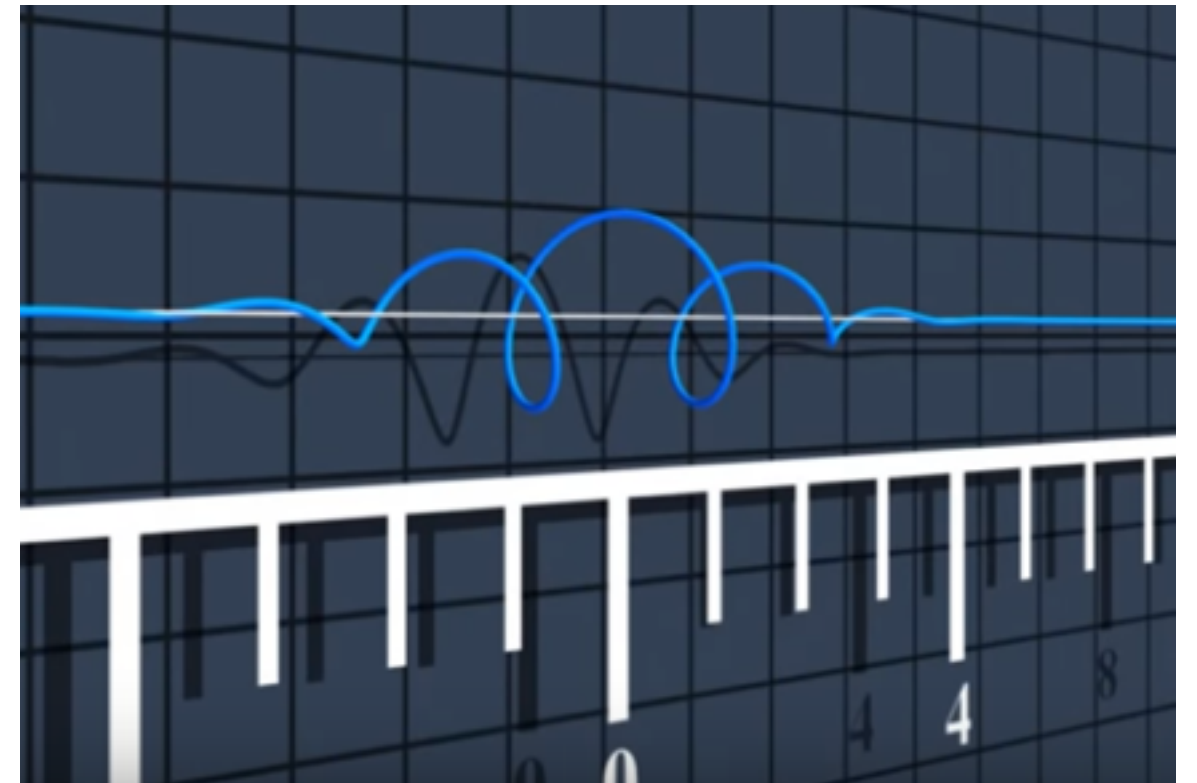
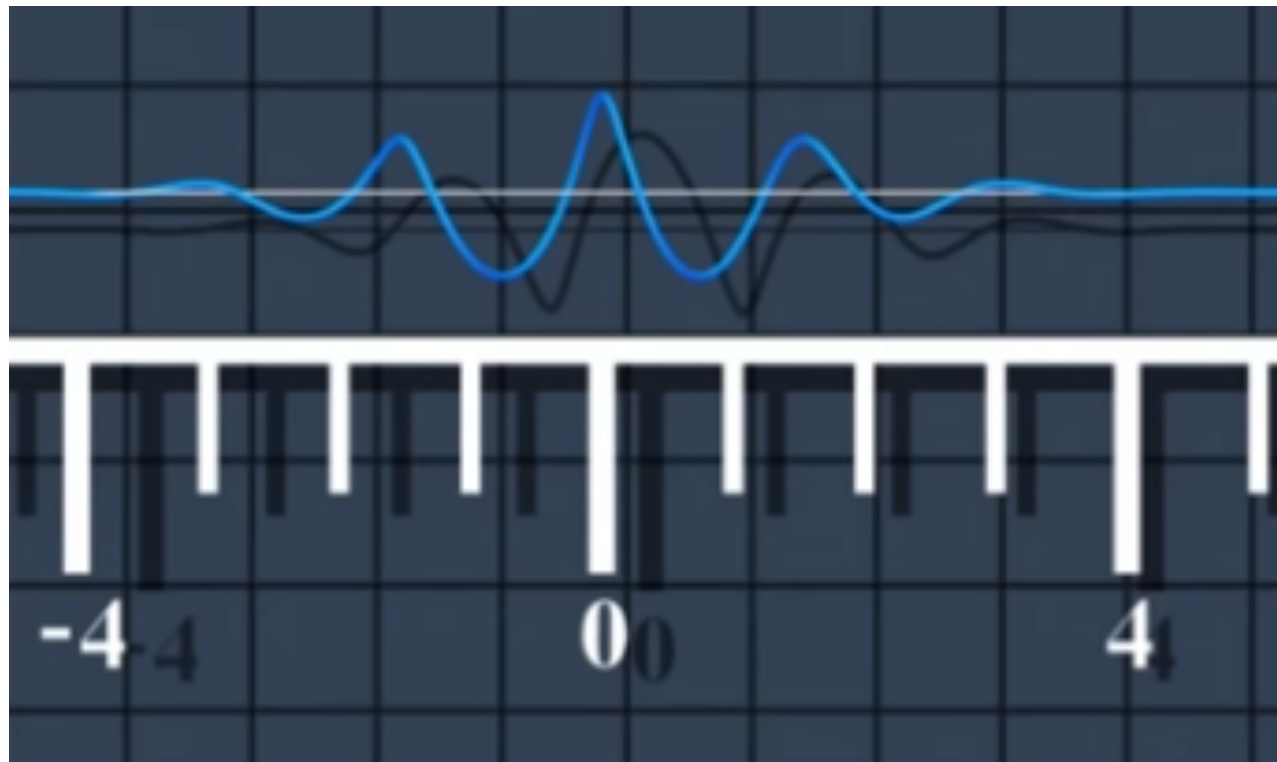
Kvantummechanika: *valószínűségi jóslat.*

(I) Elektronok atomokban

(I/D) Hullámfüggvény és részecskeáramsűrűség

Példa: egy darab elektron, egy dimenzió (1D)

Melyik hullámfüggvényt látjuk?

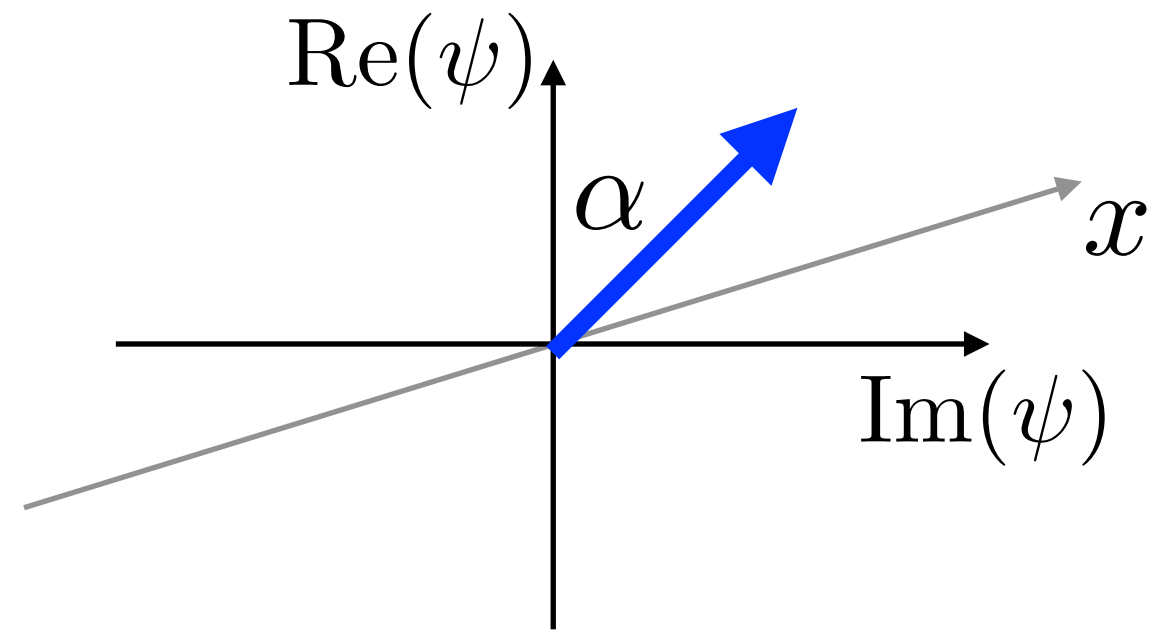
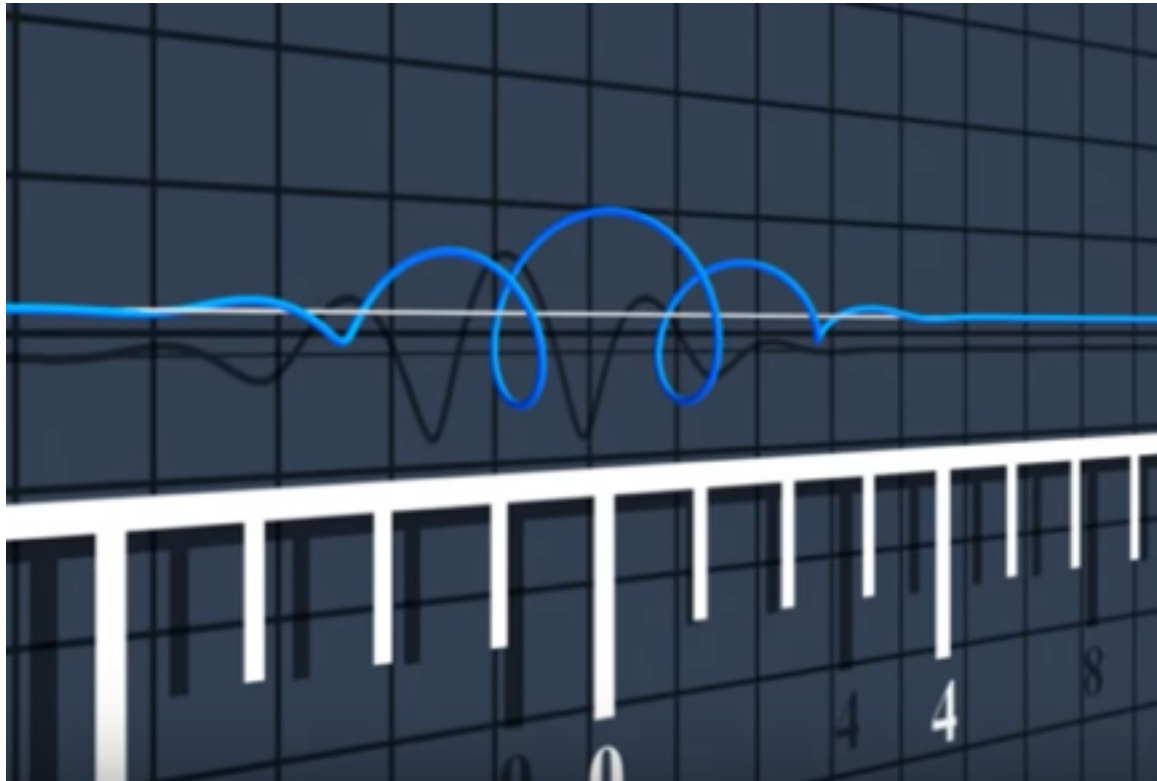
a : pozitív és hossz dimenziójú

k : pozitív és 1/hossz dimenziójú
(1/hossz \equiv hullámszám)

$$(a) \psi(x) = \frac{1}{\pi^{1/4} \sqrt{a}} e^{-x^2 / (2a^2)}$$

$$(b) \psi(x) = \frac{1}{\pi^{1/4} \sqrt{a}} e^{-x^2 / (2a^2)} e^{ikx}$$

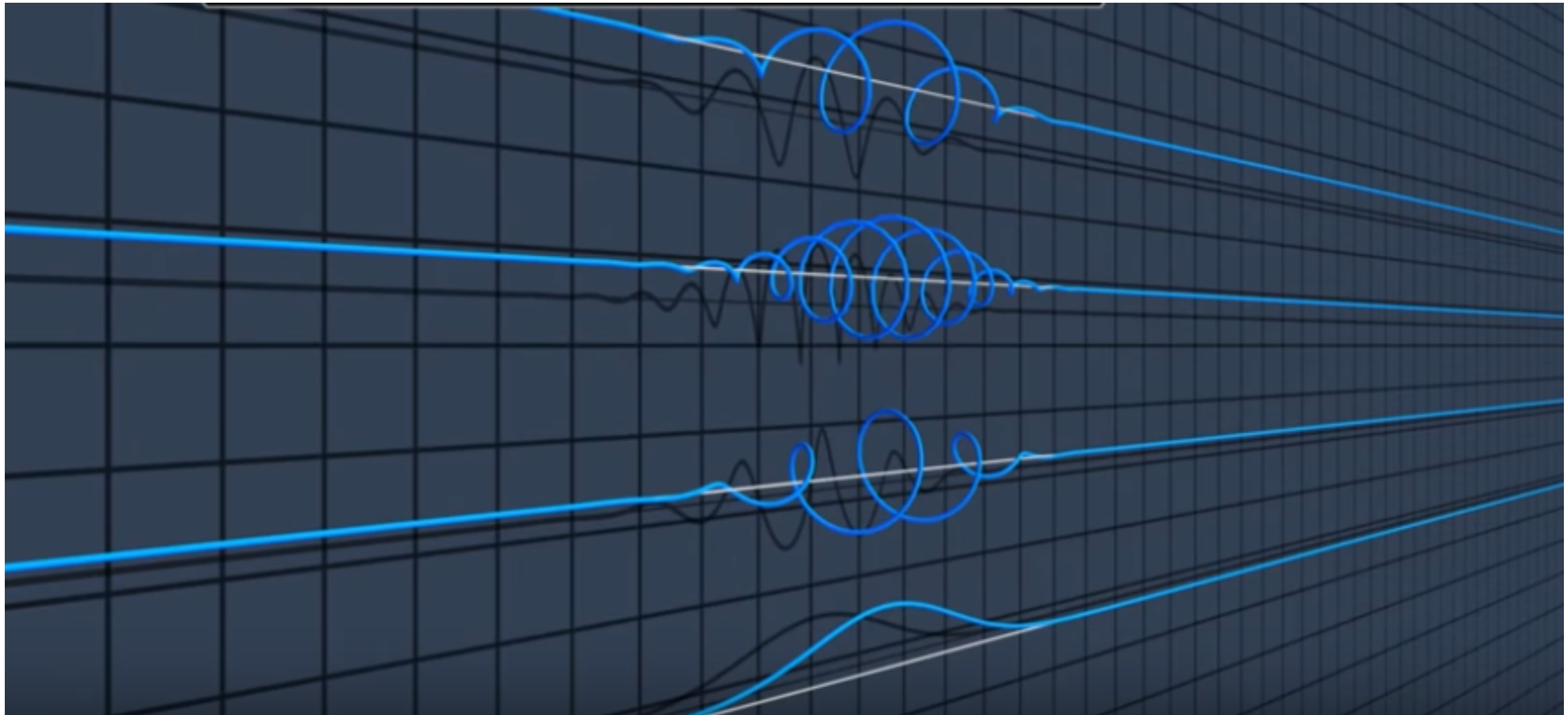
Komplex értékű hfv ábrázolása ebben a videóban

hfv abszolútértéke és fázisszöge: $\psi(x) = \sqrt{\rho(x)}e^{i\alpha(x)}$

Melyik ez a hullámfüggvény?

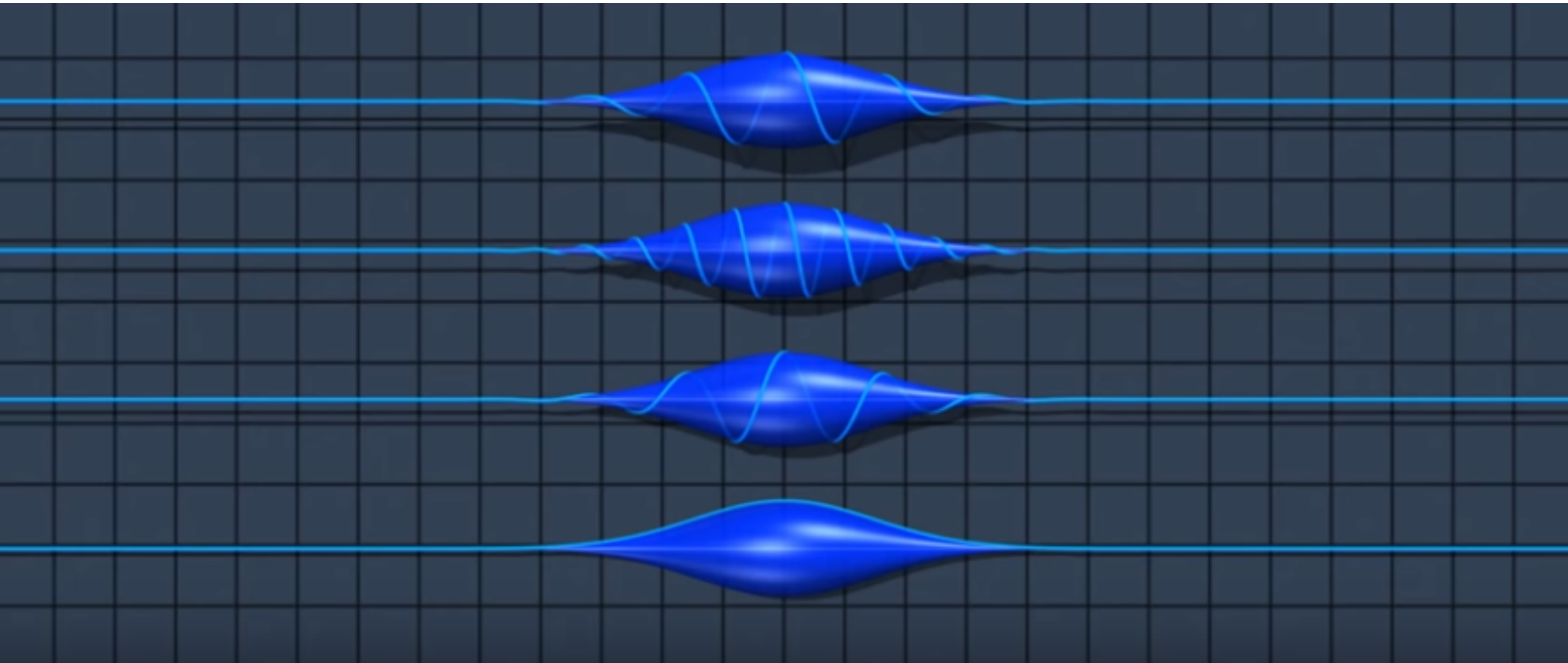
$$\psi(x) = \frac{1}{\pi^{1/4} \sqrt{a}} e^{-x^2 / (2a^2)}$$

A legalsó.

(Hiszen egyedül az “nem tekeredik”, azaz valós értékű.)

Példa: egy darab elektron, egy dimenzió (1D), szabad mozgás

Négy különböző kezdeti állapot.
Ugyanaz a részecskesűrűségük.
Hogyan fejlődnek az időben?

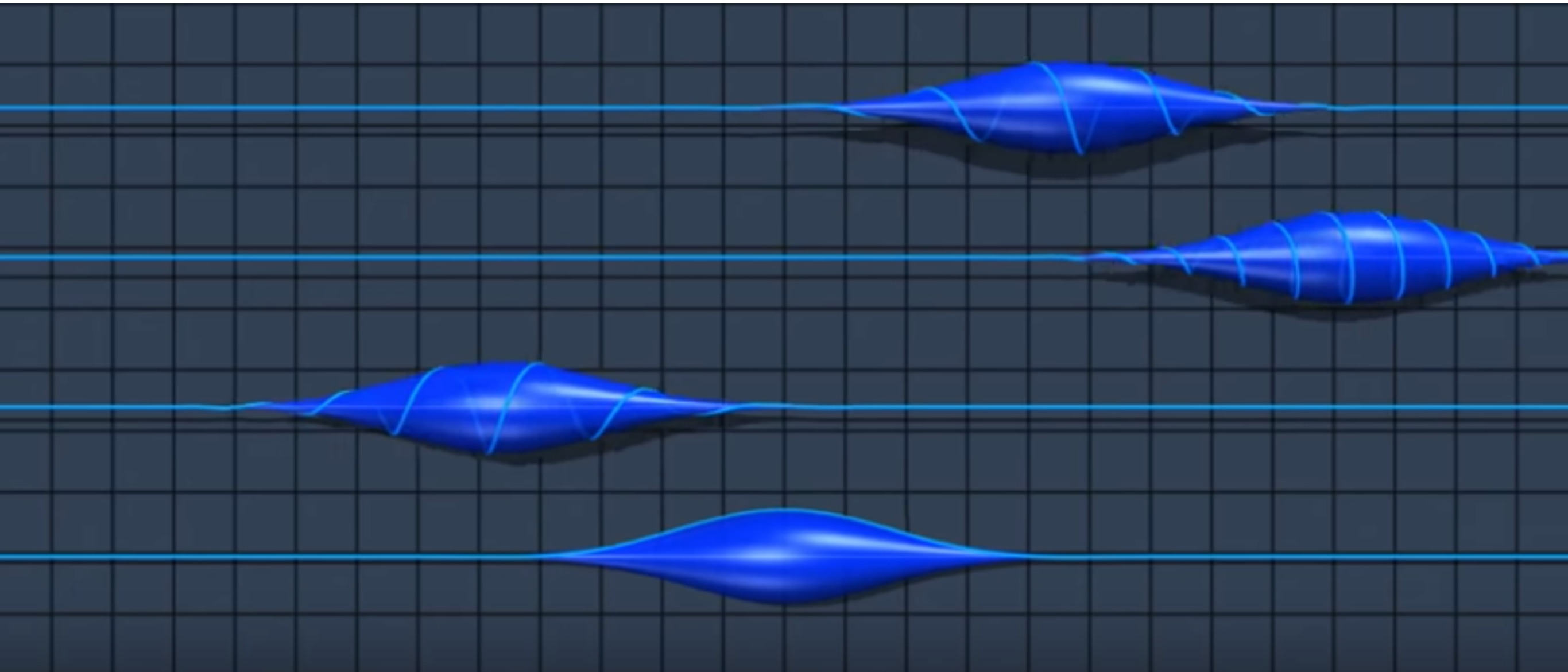
Példa: egy darab elektron, egy dimenzió (1D), szabad mozgás

időfüggő Schrödinger-egyenlet:

$$\frac{\hbar}{i} \dot{\psi}(x, t) - \frac{\hbar^2}{2m} \psi''(x, t) = 0$$

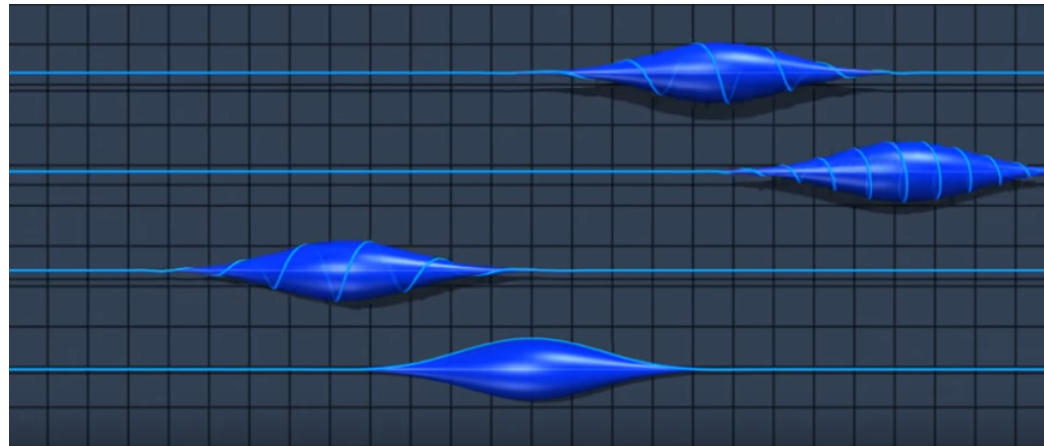
Négy különböző kezdeti állapot.
Ugyanaz a részecskesűrűségük.
Hogyan fejlődnek az időben?

Példa: egy darab elektron, egy dimenzió (1D), szabad mozgás

Négy különböző kezdeti állapot.
Különbözőképpen időfejlődnek.

Példa: egy darab elektron, egy dimenzió (1D), szabad mozgás

Megfigyelések:

1. Ugyanaz a kiindulási részecskesűrűség, de különböző mozgás.
2. Amelyik hfv nem tekeredik, az nem is mozdul el.
3. A hfv tekeredésének iránya megadja az elmozdulás irányát
4. Minél gyorsabb a hfv tekeredése, annál gyorsabb az elektron.
5. A tekeredés mértéke a mozgás során nem változik láthatóan.

Áramlástan [szerkesztés]

Az **áramlástanban** a **kontinuitási egyenlet** a **tömegmegmaradás** kifejezése. Differenciális alakban:

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho \mathbf{u}) = 0$$

ahol ρ a **sűrűség**, t az idő, és \mathbf{u} a folyadéksebesség.

Kontinuitási egyenlet egydimenziós kvantummechanikában

időfüggő Schrödinger-egyenlet következménye:

Jelölés: $\rho(x, t) = |\psi(x, t)|^2$

$$\frac{\partial \rho(x, t)}{\partial t} + \frac{\partial j(x, t)}{\partial x} = 0 \Leftrightarrow \frac{\partial}{\partial t} \int_a^b \rho(x, t) dx = j(a, t) - j(b, t)$$

ahol a *részecske-áramsűrűség* vagy *valószínűségi áram* definíciója

$$j(x, t) = \operatorname{Re} \left[\psi^*(x) \frac{\hat{p}}{m} \psi(x) \right]$$

Feladat

Egy dimenzióban mozgó elektron esetén mi a részecske-áramsűrűség dimenziója?

s^{-1} (1/szekundum)

Kontinuitási egyenlet egydimenziós kvantummechanikában

időfüggő Schrödinger-egyenlet következménye:

Jelölés: $\rho(x, t) = |\psi(x, t)|^2$

$$\frac{\partial \rho(x, t)}{\partial t} + \frac{\partial j(x, t)}{\partial x} = 0 \leftrightarrow \frac{\partial}{\partial t} \int_a^b \rho(x, t) dx = j(a, t) - j(b, t)$$

ahol a *részecske-áramsűrűség* vagy *valószínűségi áram* definíciója

$$j(x, t) = \text{Re} \left[\psi^*(x) \frac{\hat{p}}{m} \psi(x) \right]$$

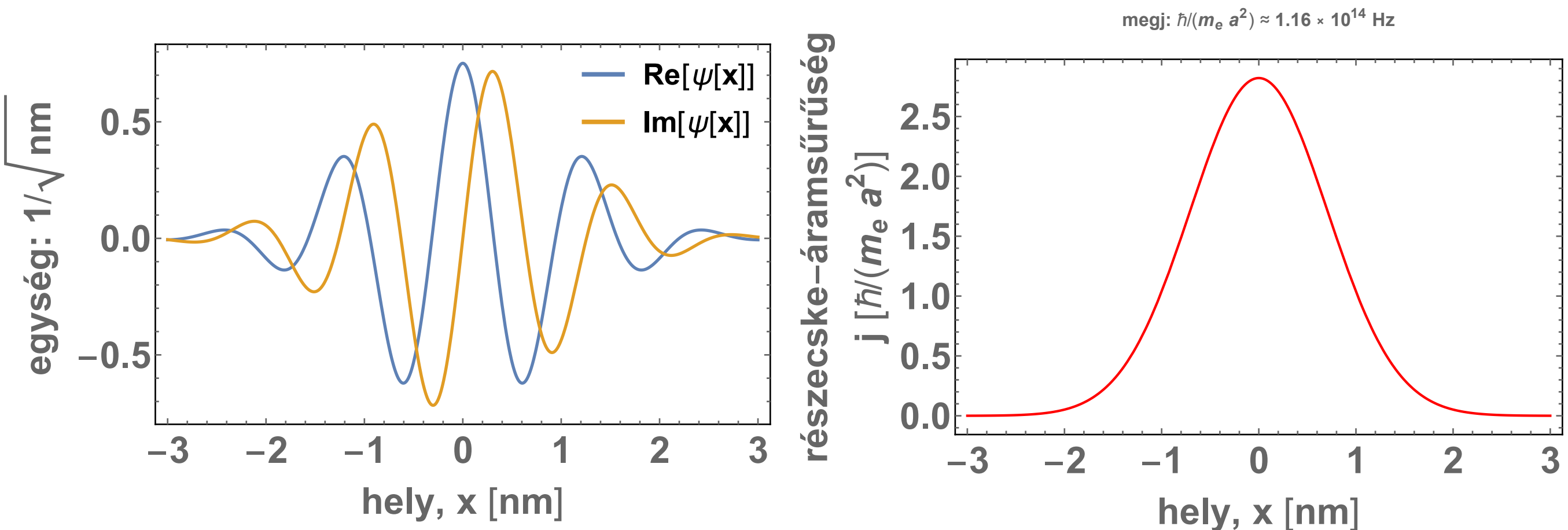
Feladat

$$\psi(x) = \frac{1}{\pi^{1/4} \sqrt{a}} e^{-x^2/(2a^2)} e^{ikx}$$

Legyen $a = 1 \text{ nm}$ és $k = 5 \text{ nm}^{-1}$.

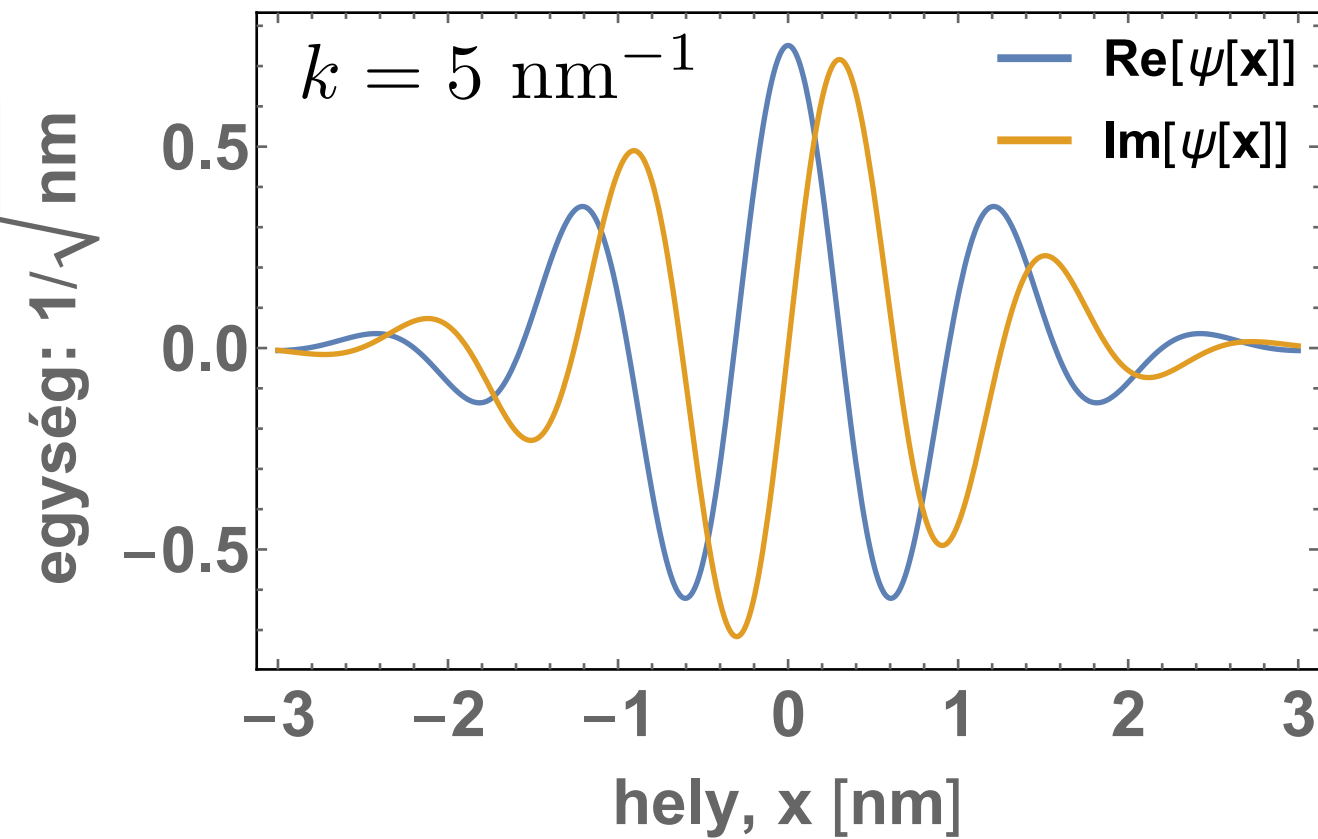
Számold ki és ábrázold a hfv valós részét, képzetes részét, és a részecske-áramsűrűséget, az $x \in [-3 \text{ nm}, 3 \text{ nm}]$ intervallumban.

Megoldás

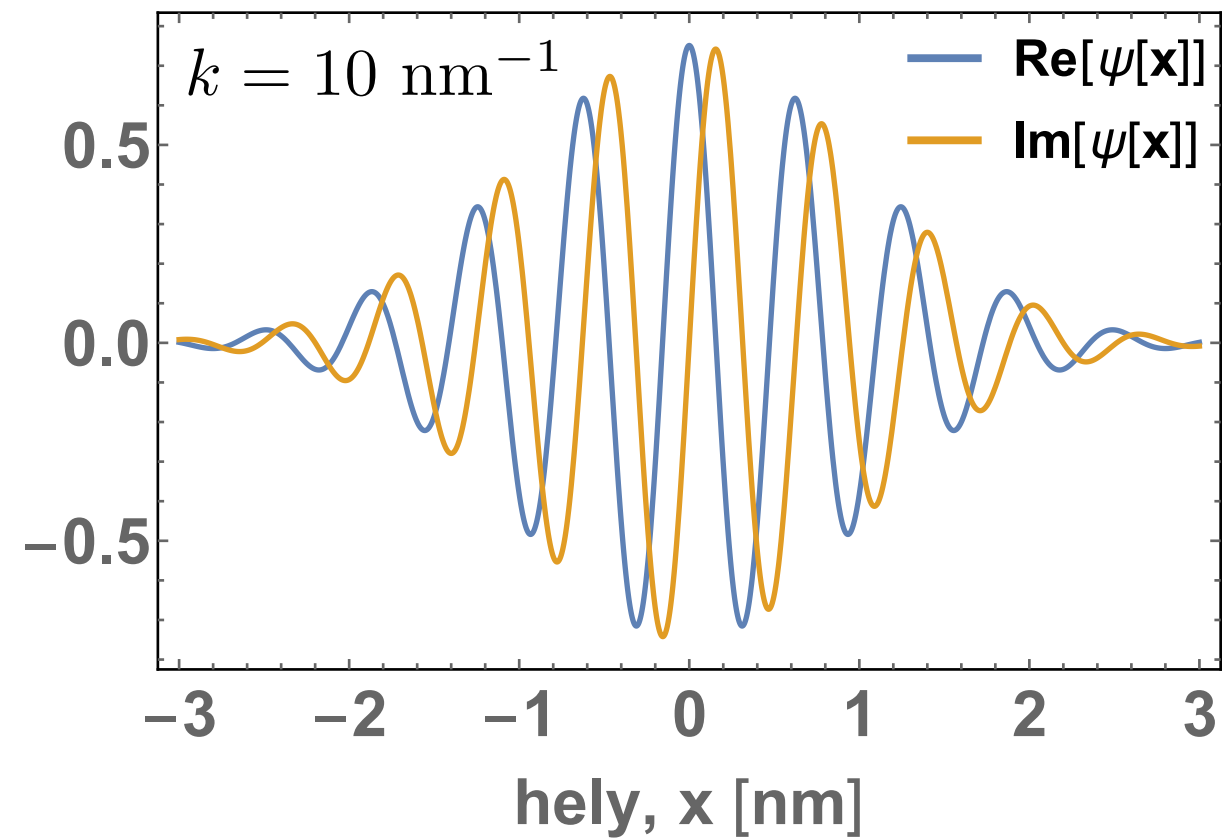

Feladat

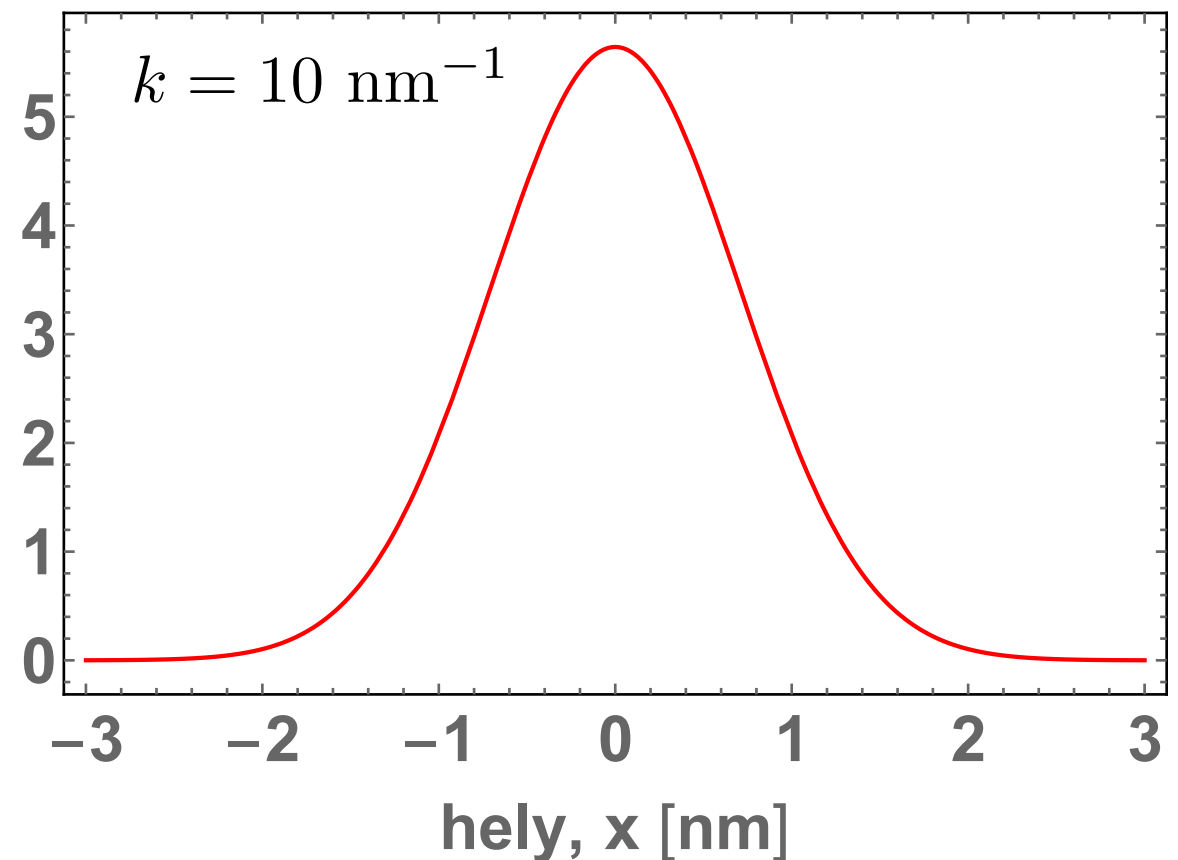
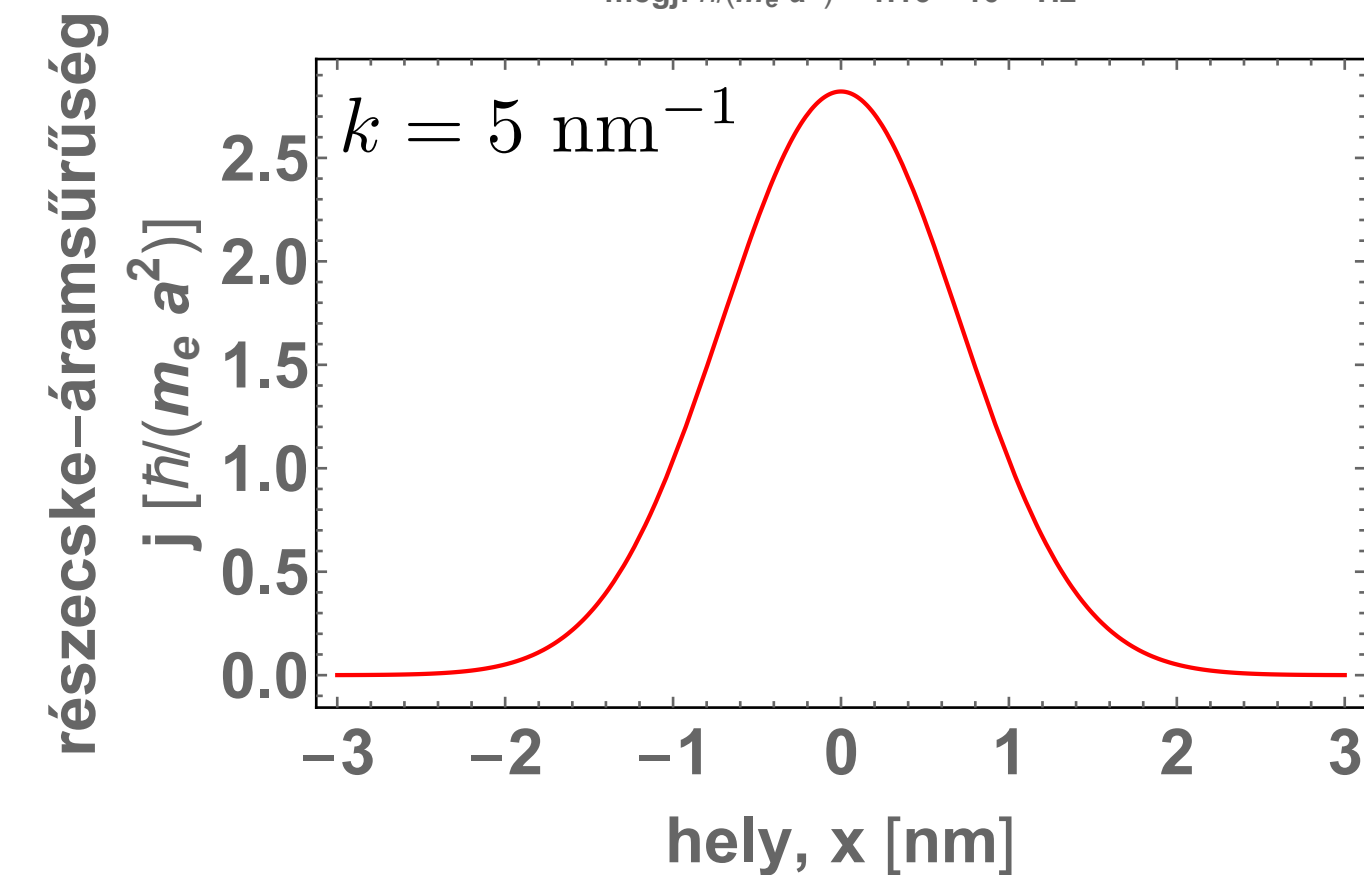
Hasonlítsd össze a $k = 5 \text{ nm}^{-1}$ és $k = 10 \text{ nm}^{-1}$ értékekhez tartozó megoldásokat.

megj: $\hbar/(m_e a^2) \approx 1.16 \times 10^{14} \text{ Hz}$

megj: $\hbar/(m_e a^2) \approx 1.16 \times 10^{14} \text{ Hz}$

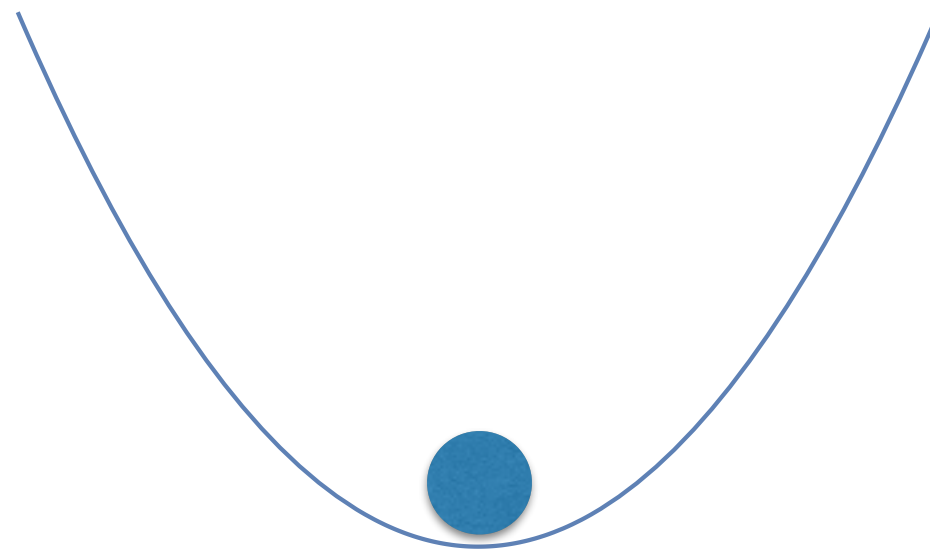
(I) Elektronok atomokban

(I/E) Stacionárius állapotok a kvantummechanikában

Klasszikus mechanika: stacionárius állapot = egyensúly.

Példa: gödör alján nyugvó labda

Kvantummechanika: stacionárius állapot mást jelent.

(I) Elektronok atomokban

(I/E) Stacionárius állapotok a kvantummechanikában

Definíció: (emlékeztető) Egy \hat{M} mátrixnak a \mathbf{v} vektor *sajátvektora* a λ *sajátértékekkel*, ha $\hat{M}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$.

Az $\hat{M}\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$ egyenletet szokás *sajátérték-egyenletnek* hívni.

Példa: $\hat{M} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$.

Ennek sajátvektora

a $\mathbf{v} = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}$ vektor a $\lambda = +1$ sajátértékekkel, és

a $\mathbf{v} = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix}$ vektor a $\lambda = -1$ sajátértékekkel

(I) Elektronok atomokban

(I/E) Stacionárius állapotok a kvantummechanikában

Időfüggetlen Schrödinger-egyenlet = a Hamilton-operátor sajátértékegyenlete

$$\hat{H}\psi = E\psi$$

Az (E, ψ) megoldásban

- E -t energiasajátértéknek,
- ψ -t energia-sajátvektornak vagy energia-sajátállapotnak vagy energia-sajátfüggvénynek

hívjuk.

(I) Elektronok atomokban

(I/E) Stacionárius állapotok a kvantummechanikában

Példa: Egydimenziós harmonikus oszcillátor: $E = \frac{p^2}{2m} + \frac{1}{2}m\omega_0^2x^2$, ahol $\omega_0 = \sqrt{k/m}$.
Ennek a rendszernek az időfüggetlen Schrödinger-egyenlete:

elektrontömeg: $m \equiv m_e \approx 9.1 \times 10^{-31}$ kg

$$-\frac{\hbar^2}{2m}\psi''(x) + \underbrace{\frac{1}{2}m\omega_0^2x^2}_{\text{pot. energia}}\psi(x) = E\psi(x)$$

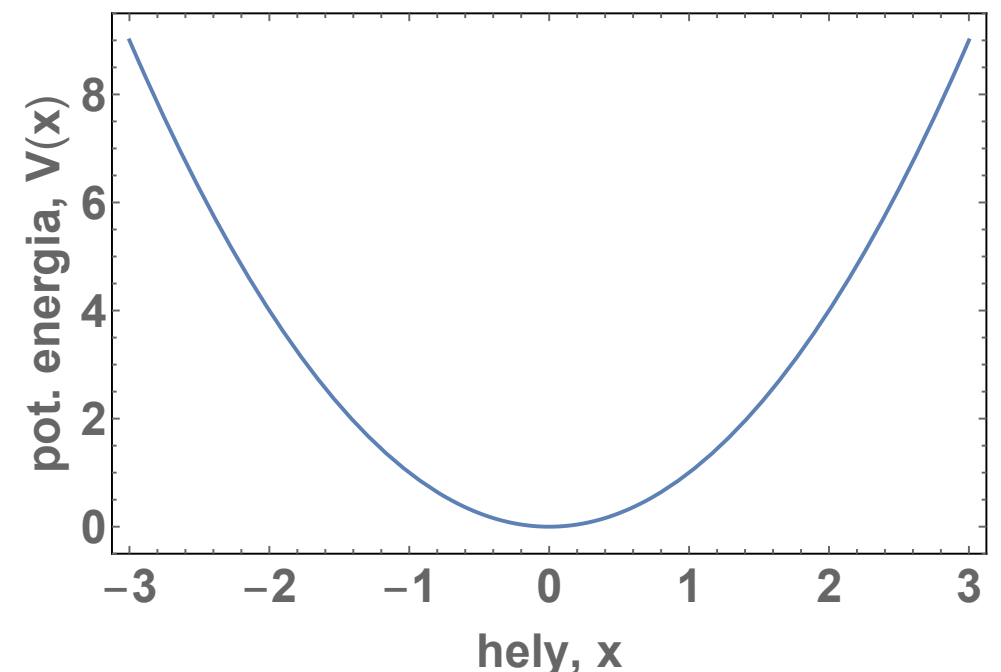
Ez egy közönséges, másodrendű differenciálegyenlet.

Peremfeltételek: a hf-v-nek normálnak kell lennie, amihez szükséges ez:

$$\lim_{x \rightarrow \pm\infty} \psi(x) = 0$$

Keressük azokat az (E, ψ) párokat, melyek

1. megoldják a fenti időfüggetlen SE-t, és
2. kielégítik a fenti peremfeltételeket.

(I) Elektronok atomokban

(I/E) Stacionárius állapotok a kvantummechanikában

$$-\frac{\hbar^2}{2m}\psi''(x) + \frac{1}{2}m\omega_0^2 x^2 \psi(x) = E\psi(x)$$

Megoldások:

- $E_0 = \frac{1}{2}\hbar\omega_0$, $\psi_0(x) = \frac{1}{\pi^{1/4}\sqrt{L}}e^{-x^2/(2L^2)}$
- $E_1 = \frac{3}{2}\hbar\omega_0$, $\psi_1(x) = \dots$
- \dots
- $E_n = (n + 1/2)\hbar\omega_0$, $\psi_n(x) = \dots$

$L := \sqrt{\frac{\hbar}{m\omega_0}}$
oszcillátorhossz
zérusponthi kitérés

Elnevezések:

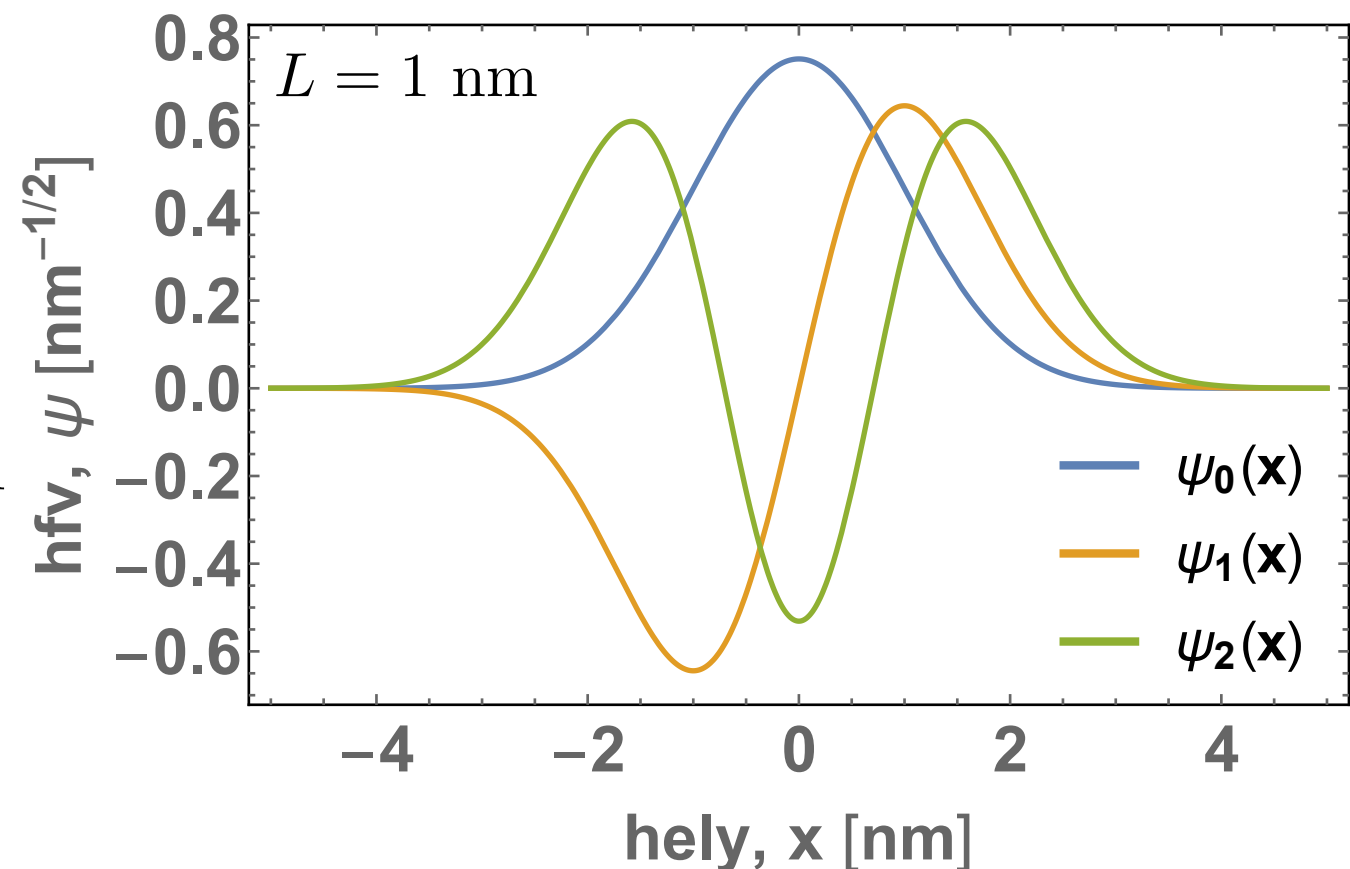
$E_0 = \frac{1}{2}\hbar\omega_0$: zérusponthi energia

$\{E_0, E_1, \dots, E_n, \dots\}$: spektrum, energiaspektrum

ψ_0 : alapállapot

ψ_1 : első gerjesztett állapot

ψ_2 : második gerjesztett állapot, stb.

(I) Elektronok atomokban

(I/E) Stacionárius állapotok a kvantummechanikában

Állítás: az időfüggetlen SE megoldásai lényegében megoldják az időfüggő SE egyenletet is.

Formálisan: ha $\hat{H}\psi_n = E_n\psi_n$, akkor $\psi(t) = e^{-iE_nt/\hbar}\psi_n$ megoldja az időfüggő SE-et.

Bizonyítás: $\frac{\hbar}{i}\dot{\psi}(t) + \hat{H}\psi(t) = \frac{\hbar}{i}\left(-\frac{iE_n}{\hbar}\right)e^{-iE_nt/\hbar}\psi_n + E_n e^{-iE_nt/\hbar}\psi_n = 0$

Állítás: a fenti $\psi(t) = e^{-iE_nt/\hbar}\psi_n$ *stacionárius*, azaz bármely fizikai mennyiség várhatóértéke ebben az állapotban időben állandó.

Bizonyítás: (példa)

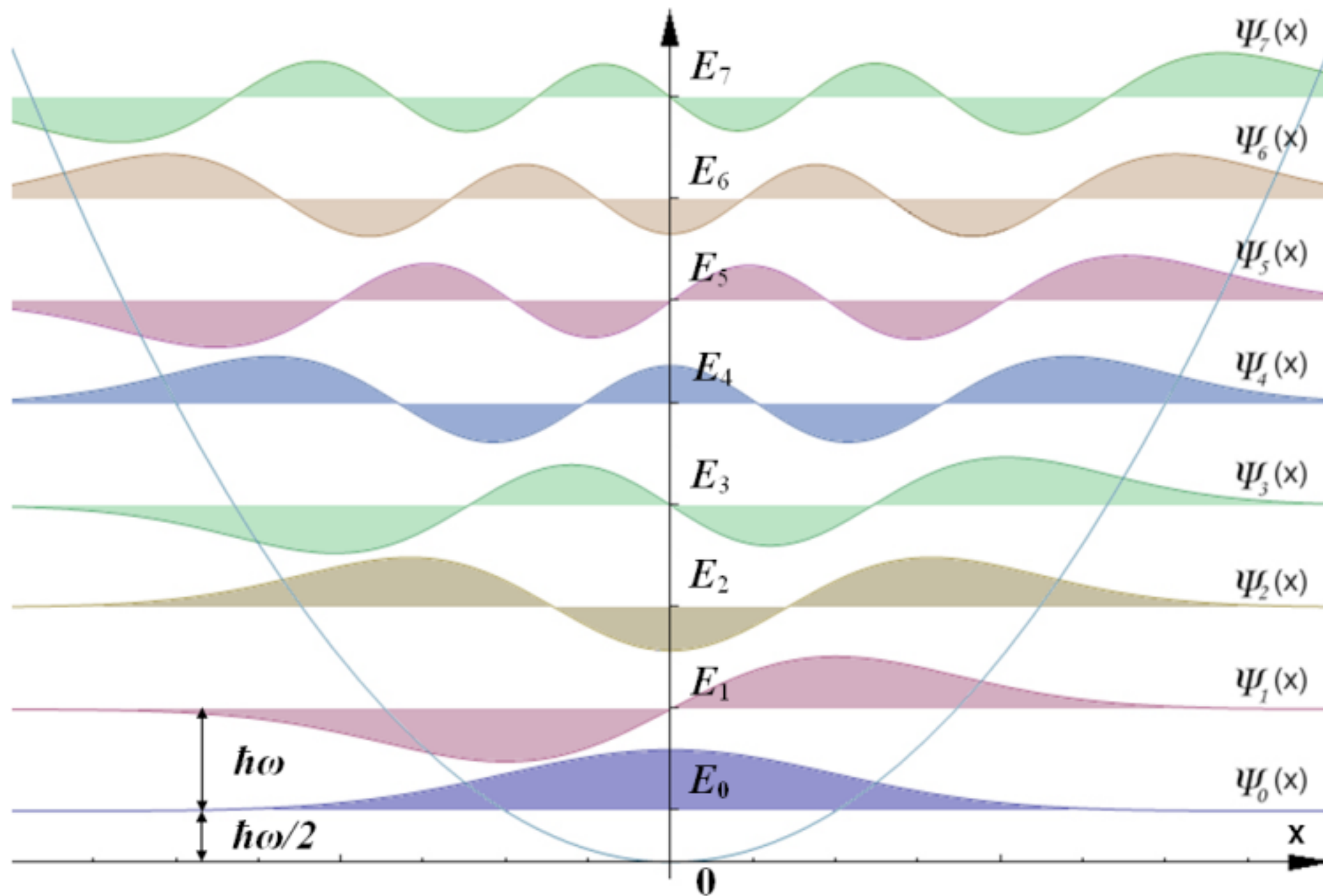
$$\langle \psi(t) | \hat{x} \psi(t) \rangle = \int_{-\infty}^{\infty} e^{iE_nt/\hbar} \psi_n^*(x) x e^{-iE_nt/\hbar} \psi_n(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} \psi_n^*(x) x \psi_n(x) dx = \langle \psi_n | \hat{x} \psi_n \rangle$$

ami tényleg időfüggetlen.

(I) Elektronok atomokban

(I/E) Stacionárius állapotok a kvantummechanikában

Oszcillátor energia-sajátértékei, energia-sajátfüggvényei:

diszkrét vagy kvantált energiaspektrum

az elektron energiája nem lehet tetszőleges, csak diszkrét értéket vehet fel

Klasszikus harmonikus oszcillátor

Kvantumos harmonikus oszcillátor

egyetlen egyensúlyi helyzet

végtelen sok stacionárius állapot

egyensúlyban hely jól
meghatározott

a hely még az alapállapotban sem
jól meghatározott

egyensúlyban az összenergia
nulla

még az alapállapotban sem nulla
az összenergia

(I) Elektronok atomokban

(I/E) Stacionárius állapotok a kvantummechanikában

Feladat: Milyen hullámhosszú, frekvenciájú, és energiakvantumú elektromágneses sugárzás kell ahhoz, hogy az oszcillátor-potenciálba zárt elektront az alapállapotából az első gerjesztett állapotába felgerjesszük, ha az elektron zérusponthoz kitérése $L = 1 \text{ nm}$?

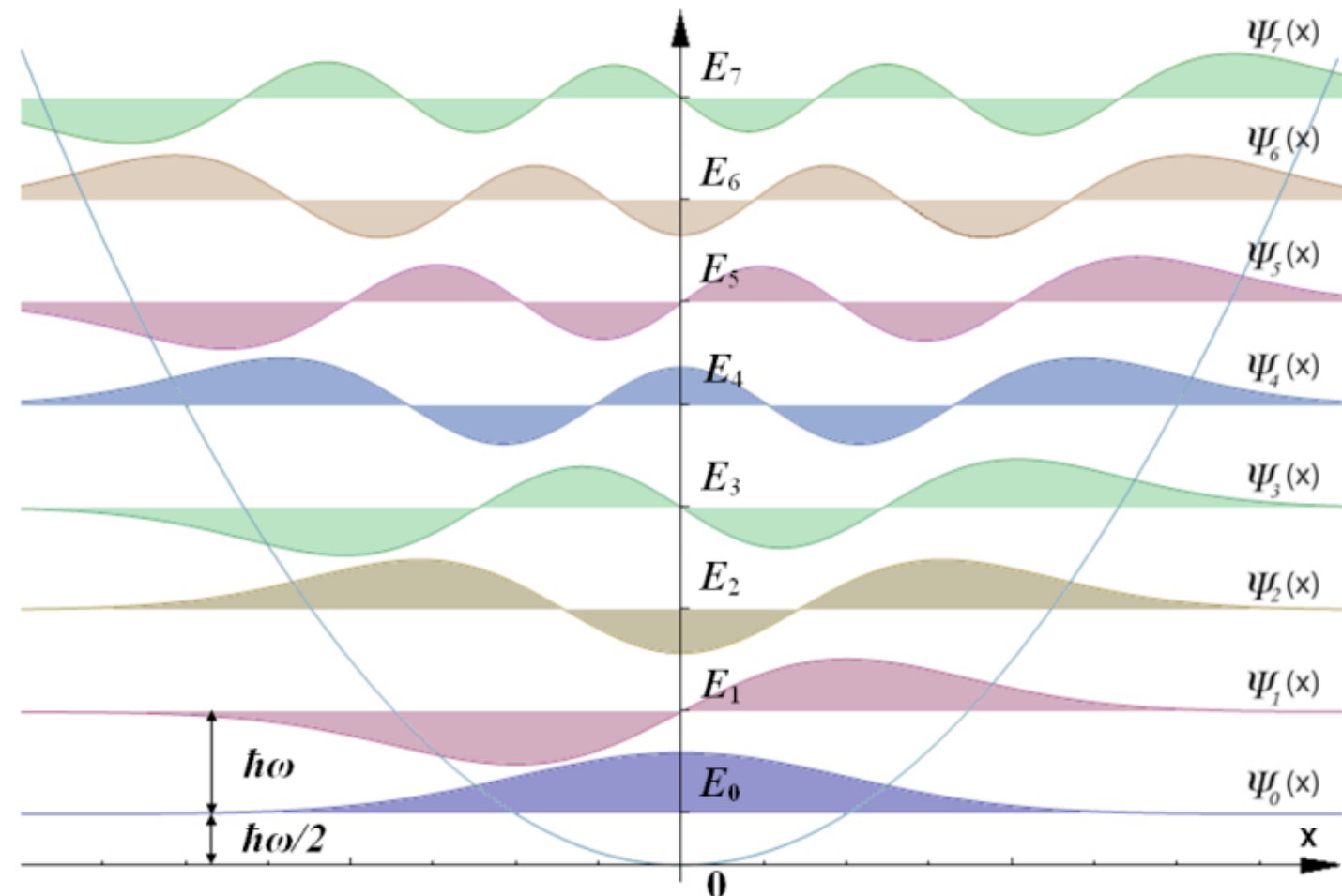
Megoldás:

$$\Delta E = E_1 - E_0 = \hbar\omega_0 = \frac{\hbar^2}{mL^2} \approx 76 \text{ meV}$$

$$\nu = \Delta E/h \approx 18.4 \text{ THz}$$

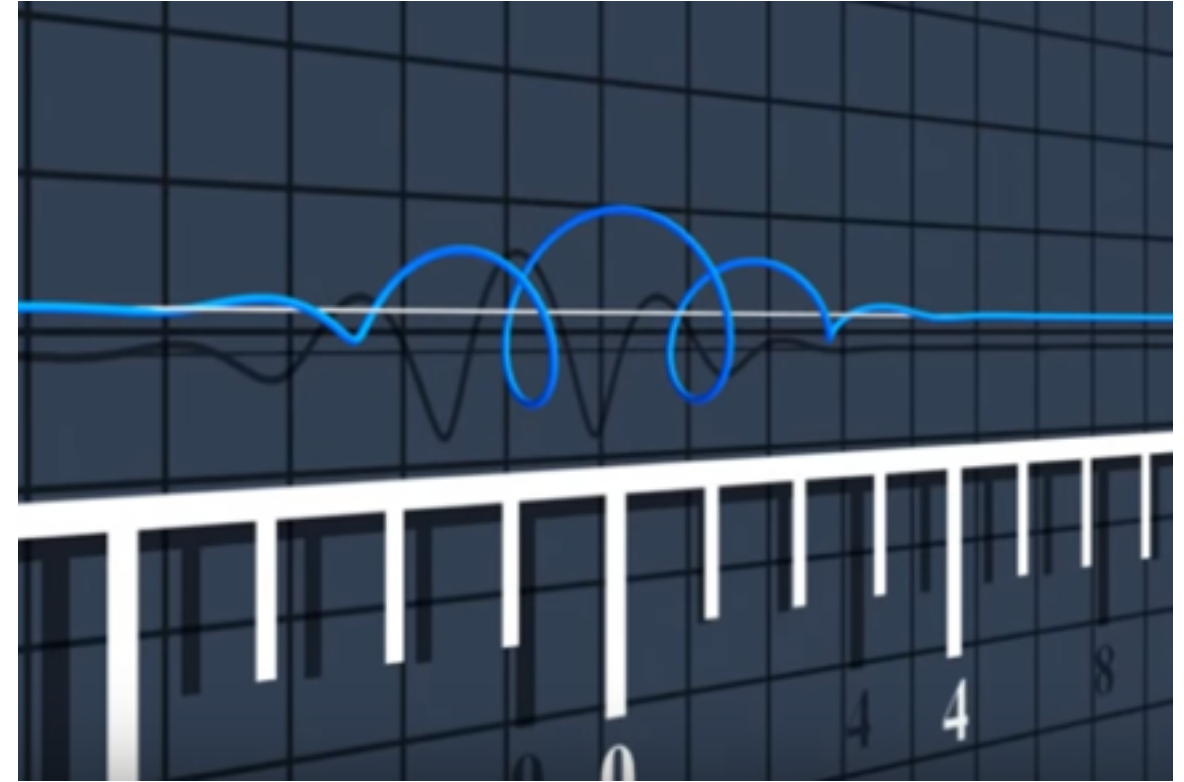
$$\lambda = c/\nu \approx 16.3 \mu\text{m}$$

(közép-infravörös sugárzás)

Összefoglalás

(I/E) Hullámfüggvény és részecske-áramsűrűség

(I/E) Stacionárius állapotok a kvantummechanikában (diszkrét energiaspektrum egyik legegyszerűbb modellje)

